

скый спечелилъ надъ Българы-ты, — а въ сѣще-то врѣмя и Гръцкый императоръ Мануилъ — надъ Арапы-ты (1266 г.); 2) Знаменіе Пресвятыя Богородицы (1170 г.), коя-то избавила Новгородъ отъ разоряваніе-то на Суздальци-ты; 3) Явленіе на чудотворнѣ-тѣхъ иконѣ Прѣсв. Богородицы въ Тихвино (1383 г.); 4) Срѣтеніе на Владимірскѣ-тѣхъ чудотворнѣ иконѣ Прѣсв. Богородицы (1395 г.), коя-то избавила Россію отъ Тамерланово-то нашествіе; 5) пакъ въ честь на сѣшѣ-тѣхъ иконѣ, 23-ый Юнія и 21-ый Маія, по случай дѣто Россія ся избавила отъ Ахмета (1472 г.), и Москва (1521 г.) — отъ Мехметъ-Гирея и Казанци-ты; 6) въ честь на Смоленскѣ-тѣхъ иконѣ Прѣсв. Богородицы (1524 г.), за память дѣто Смоленскъ ся присѣдинилъ съ Россію; 7) въ честь, дѣто ся явилъ чудотворный образъ на Прѣсв. Богородицѣ въ Казань (1579 г.).

Освѣтъ тѣхъ, на 1381 годинѣ ся озаконоило да ся празднува сѣякъ годинѣ память-та и на паднѣлы-ты въ Куликовскѣ-тѣхъ битвѣхъ войны прѣзъ Димитровскѣ-тѣхъ сѣбботѣхъ, сир. въ сѣбботѣ-тѣхъ, коя-то пада прѣди 26-ый Октомврія, день-тъ на Св. Димитрія.

§. 87. Исторія на раскола.

Поправаніе-то на Богослужебны-ты книги отъ Никона подигнѣло голѣмо ропщеніе между простыя народъ. Напрѣжни-ти книгоиздатели, кои-то Никонъ вече отстранилъ отъ длѣжности-ты имѣ, сполучили да внушѣтъ между суевѣрны-ты простаци, че той не поправилъ, ами още побъркалъ стары-ты книги, и докарали ѣхъ чѣкъ до тамъ, шото мнозина отъ тѣхъ явно ся отцѣпили отъ черковѣ-тѣхъ, и направили сектѣ-тѣхъ, извѣстнѣхъ подъ имя-то Старовѣрци, на кои-то расколъ-тъ ся основалъ врѣху слѣдующы-ты мнѣнія: 1) Богослуженіе-то да ся извършва само по стары-ты, писаны или печатаны прѣди патриарха Никона още книги; 2) Членъ-тъ отъ Символа на вѣрѣ-тѣхъ за Св. Духа — да ся чете тѣжъ: «И въ Духа Святаго Господа истиннаго и животворящаго;» 3) По дваждь само, а не по-триждь, да ся пѣе при Богослуженіе-то Аллилуія, и подирь вторыя пѣтъ, да ся прибавя: Слава Тебѣ Боже; 4) въ черковны-ты ходове да ся ходи подирь слѣнце-то, а не — срѣщу него; 5) да ся благославя и крѣстятъ — съ два-та само прѣста, — показателныя и срѣднія; 6) крѣстъ да ся почита и пише само осмоконечень; 7) имя-то на Спасителя да ся произнася и пише Ісусъ; 8) да ся почитатъ само стары-ты иконы.

Кога-то паднѣлъ Никонъ, суевѣрци-ти ся зарадовали; нѣ послѣ Събори-ти на Русскы-ты и источны-ты пастыри го оправдали